

แผนกลยุทธ์วิทยาลัยนานาชาติ

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

พ.ศ. 2556-2560

(ฉบับปรับปรุง ตุลาคม 2558)

คำนำ

การพัฒนาวิทยาลัยนานาชาติที่ผ่านมาได้ยึดแนวทางตามแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยและแผนกลยุทธ์ของผู้อำนวยการวิทยาลัยนานาชาติที่ได้เสนอต่อกรรมการสรรหาในการแสดงวิสัยทัศน์ก่อนดำรงตำแหน่งเป็นเครื่องมือในการปรับปรุงและพัฒนาวิทยาลัยมาโดยตลอด นับตั้งแต่เริ่มวาระในตำแหน่งของฝ่ายบริหารเมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน 2555 เป็นต้นมา

วิทยาลัยนานาชาติหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแนวทางในการพัฒนากลยุทธ์จะช่วยสร้างกรอบทิศทางที่ชัดเจนให้กับคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้จัดทำแผนตามพันธกิจ แผนงานตามตัวชี้วัด แผนปฏิบัติการ 5 ปี รวมถึงแผนปฏิบัติการรายปี ตลอดจนการทบทวนแผนกลยุทธ์วิทยาลัยนานาชาติ เพื่อให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย อันจะทำให้วิทยาลัยนานาชาติมีการพัฒนาไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ในระยะยาวต่อไป

วิทยาลัยนานาชาติ
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
ตุลาคม 2558

สารบัญ

	หน้า
1 ภาพอนาคตที่อาจมีผลกระทบต่อวิทยาลัยนานาชาติ	
1.1 การเปลี่ยนแปลงด้านประชากร	4
1.2 พลังงานและสิ่งแวดล้อม	4
1.3 การมีงานทำและตลาดแรงงานในอนาคต	4
1.4 การกระจายอำนาจการปกครอง	5
1.5 เยาวชนไทย นักศึกษาไทย และบัณฑิตในอนาคต	6
1.6 รอยต่อกับการศึกษาขั้นพื้นฐานและการอาชีวศึกษา	7
1.7 การแก้ปัญหาอุดมศึกษาในปัจจุบัน	7
1.8 ธรรมชาติและการบริหารจัดการ	8
1.9 การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ	8
1.10 การเงินอุดมศึกษา	9
1.11 การพัฒนาบุคลากรในอุดมศึกษา	9
1.12 เครือข่ายอุดมศึกษา	10
1.13 โครงสร้างพื้นฐานการเรียนรู้ของอุดมศึกษา	10
2 สภาพแวดล้อมของวิทยาลัยนานาชาติ	
2.1 จุดแข็ง (Strengths)	12
2.2 จุดอ่อน (Weakness)	12
2.3 โอกาส (Opportunities)	12
2.4 ภัยคุกคาม (Threats)	12
3 ทิศทางในการพัฒนา พ.ศ. 2556 – 2560	
3.1 ปรัชญา (Philosophy)	13
3.2 วิสัยทัศน์ (Vision)	13
3.3 พันธกิจ (Mission)	13
3.4 จุดหมาย (Goal)	13
3.5 เป้าประสงค์ (Targets)	13
3.6 กลยุทธ์ (Strategies)	14
3.7 กลวิธี (Tactics)	14
4 แบบสรุปแผนงานโครงการ ที่รองรับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2559-2563	19

ภาพอนาคตที่อาจมีผลกระทบต่อวิทยาลัยนานาชาติ

1. การเปลี่ยนแปลงด้านประชากร

ปัจจุบันจำนวนประชากรในประเทศไทยมีอัตราการเพิ่มขึ้นอย่างช้าๆ จำนวนเด็กและเยาวชนลดลง ผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ภาพฉายดังกล่าวชี้ให้สถาบันอุดมศึกษาโดยเฉพาะประชากรวัยอุดมศึกษาอายุระหว่าง 18-22 ปี ต้องลดการขยายตัวอย่างไม่มีจุดสิ้นสุด ประกอบกับปัจจุบันให้ความสำคัญกับการเน้นคุณภาพสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้นจึงต้องเพิ่มบทบาทด้านการเพิ่มผลิตภาพเศรษฐกิจของกลุ่มวัยทำงาน เน้นการศึกษาต่อเนื่องเพื่อรองรับการเปลี่ยนงานและอาชีพ การเกิดอาชีพใหม่ส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษาต้องส่งเสริมผู้สูงอายุให้ยังมีผลิตภาพทางสังคมและเศรษฐกิจต่อไป

2. พลังงานและสิ่งแวดล้อม

เป็นปัญหาร่วมของทุกประเทศโดยเฉพาะประเทศไทยที่พึ่งพิงพลังงานนำเข้าสูงส่งผลต่อเศรษฐกิจประเทศ เนื่องจากราคาพลังงานโดยเฉพาะน้ำมันเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง การใช้พลังงานจากฟอสซิลสร้างปัญหาเรือนกระจก ส่งผลกระทบต่อความอยู่รอดของมนุษยชาติ สถาบันอุดมศึกษาต้องสร้างความตระหนักการอนุรักษ์พลังงาน สิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ ในการศึกษาทุกระดับและในหมู่ประชาชน การผลิตบัณฑิตและความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์และ จัดการพลังงานหมุนเวียน โดยเฉพาะพลังงานชีวภาพ และพลังงานทางเลือก ทำงานกับภาคการผลิตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน เร่งสร้างความเข้าใจสาธารณะตลอดจนการสร้างคนและองค์ความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติทั้งดิน น้ำ ป่าไม้ ระบบนิเวศน์

3. การมีงานทำและตลาดแรงงานในอนาคต

ปัจจัยสำคัญ 4 ประการที่ส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานได้แก่โครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศ โลกาภิวัตน์ การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและสารสนเทศ การเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ชัดเจนต่อเนื่อง คือ ภาคบริการและภาคอุตสาหกรรมเติบโตมาก การจ้างงานและผลผลิตในรายได้ประชาชาติ สถาบันอุดมศึกษาต้องทำงานกับภาคการผลิตจริง จำแนกบทบาทความสำคัญของกลไกที่ผลักดันระบบเศรษฐกิจทั้งผู้ประกอบการขนาดเล็ก SME ธุรกิจครอบครัวกลุ่มสำคัญ บริษัทข้ามชาติ เพื่อให้โจทย์ชัด และสร้างผลงานได้ชัดเจน สถาบันอุดมศึกษาต้องทำงานทั้งกับอุตสาหกรรมรายสาขาและกลุ่มอุตสาหกรรมเชิงพื้นที่ เช่น นิคมอุตสาหกรรม ผลิตบัณฑิต และฝึกอบรม ทำงานกับหน่วยงานวางแผนและภาคการผลิตเพื่อผลักดันอุตสาหกรรมความรู้ วิเคราะห์และชักนำภาคบริการใหม่ที่สำคัญจากการพิจารณาห่วงโซ่คุณค่าของบริการแต่ละประเภท ความรู้และเทคโนโลยีที่ใช้ในแต่ละห่วงโซ่ ภาคเกษตรแม้จะลดสัดส่วนในรายได้ประชาชาติ แต่คนยังอยู่ภาค

เกษตรในสัดส่วนที่สูงมีแรงงานออกจากภาคเกษตรปีละนับหมื่นคน เป็นกระแสที่ยากที่จะหยุดยั้ง แต่ประเทศไทยต้องยื่นหยัดให้ภาคเกษตรรองรับคนที่อยู่ในภาคเกษตรให้อยู่ได้และอยู่ได้ดีขึ้น อุดมศึกษาต้องช่วยเตรียมความรู้และสร้างทักษะให้แรงงานที่ออกจากภาคเกษตรจนถึงระดับหนึ่งก่อนเข้าสู่ภาคการผลิต สร้างมูลค่าเพิ่มและความสำคัญของระบบเกษตรทั้งเกษตรน้ำฝนเกษตรก้าวหน้า เน้นความสำคัญของภาคเกษตรต่อความมั่นคงทางอาหารในระดับครอบครัว ชุมชน พื้นที่และประเทศ เป็นผู้รู้ ผู้เล่นสำคัญด้านอุตสาหกรรมอาหารและการแปรรูปวัตถุดิบการเกษตรในสวนโลกาภิวัตน์ อุดมศึกษาจะถูกกระทบและมีทั้งโอกาสที่จะเติบโตจากโลกาภิวัตน์และการเปิดเสรีทางการบริการการศึกษาโดยเฉพาะตามข้อตกลงของ WTO ข้อตกลงพหุภาคี ทวิภาคี การเปิดเสรีทางการค้า AFTA ซึ่งมีผลตั้งแต่ 1 เมษายน 2553 ซึ่งจะนำประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 ที่พลเมืองส่วนใหญ่เป็นมุสลิมและพูดภาษาบาฮาซาอินโดนีเซีย อุดมศึกษาไทยสามารถวางตำแหน่งผู้เล่นหลักในอาเซียนได้โดยการดูต้นแบบจากประชาคมยุโรป เช่น การพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อให้เกิดมาตรฐานการศึกษาและปริญญาที่ยอมรับร่วมกันได้ (Mutual recognition) อุดมศึกษาไทยต้องเตรียมความพร้อมสำหรับ “ศตวรรษแห่งเอเชีย” ที่จีนและอินเดียเป็นผู้เล่นสำคัญ ตระหนักว่าความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี นำมาซึ่ง “ผลิตภาพ” (Productivity) และ “นวัตกรรม” (Innovation) ในกระบวนการผลิตสินค้าและบริการ เรียนรู้จากนักคิดอนาคต (Futurists) ต่อเทคโนโลยีที่มองไม่เห็นในวันนี้หน่วยงานที่สำคัญของรัฐได้ร่วมกับภาคเอกชนกำหนดแผนยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี เทคโนโลยีสารสนเทศที่อุดมศึกษาเข้าไปเป็นผู้เล่นสำคัญ โลกยุคสารสนเทศ เป็นสังคมไร้พรมแดนเกิดการจ้างงานและความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและความรู้กระทำได้ง่ายเทคโนโลยีแพร่กระจายอย่างกว้างขวาง โดยไม่มีข้อจำกัดด้านเวลาและสถานที่มีนวัตกรรมและตลาดแรงงานใหม่ๆ ที่มีมูลค่าเพิ่มและมูลค่าสูง บนฐานของนวัตกรรม ทรัพยากรมนุษย์ โครงสร้างพื้นฐานและสารสนเทศ

4. การกระจายอำนาจการปกครอง

เป็นประเด็นสำคัญที่ประเทศไทยไม่มีประสบการณ์มาก แต่จะเพิ่มความสำคัญต่อความเป็นไปและความเป็นอยู่ของบ้านเมืองในอนาคตอย่างสูง พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ได้กำหนดให้มีการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่นโดยมีแนวทางการกระจายอำนาจประกอบด้วยการถ่ายโอนภารกิจ การกระจายอำนาจการเงินการถ่ายโอนบุคลากร การพัฒนาระบบตรวจสอบและการมีส่วนร่วมของประชาชน การปรับปรุงการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบ การกำกับดูแลการถ่ายโอนภารกิจ และการสร้างระบบประกันคุณภาพบริการสาธารณะ อปท. ต้องการการสนับสนุน ความเชี่ยวชาญในการติดตั้งระบบ การจัดการความรู้ การฝึกอบรมและยกระดับความสามารถของบุคลากร เป็นต้น นอกจากนี้ท้องถิ่นยังมีงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรจากส่วนกลาง และมีรายได้จากการจัดเก็บภาษี

ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม การที่อุดมศึกษาทำงานกับท้องถิ่นจะเสริมภารกิจหลักหนึ่งของอุดมศึกษา คือ การบริการสังคมให้โดดเด่น รองรับเหตุผลของการจัดตั้งและการส่งเสริมสถาบันอุดมศึกษาบางกลุ่มที่อยู่ในภูมิภาคและท้องถิ่น งบประมาณ อปท. เป็นแหล่งรายได้ที่จะเพิ่มความสำคัญสถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่ในการทำงานกับอปท. อุดมศึกษาควรรวมตัวทำงานเป็นเครือข่ายพื้นที่ (เชิงภูมิสังคมและเขตการปกครอง) และเครือข่ายเชิงประเด็น เพราะโจทย์ท้องถิ่นเป็นโจทย์บูรณาการต้องการความรู้หลายระดับหลากหลาย การทำงานต้องการมวลวิฤติทั้งฝ่ายอุปสงค์และอุปทาน

5. เยาวชนไทย นักศึกษาไทย และบัณฑิตในอนาคต

เด็กเยาวชนและนักศึกษาในวันนี้เปลี่ยนแปลงทั้งในมิติการใช้ชีวิตการเรียนรู้ ครอบครัวยุคใหม่ สภาพแวดล้อมต่างๆ สะท้อนถึงแนวโน้มของสังคมภายหลังยุคอุตสาหกรรมและความทันสมัยทั้งปวง (Post-industrial / Post-modern) มีสัญญาณชี้การเปลี่ยนแปลงชีวิตงานของบัณฑิตในอนาคตที่แตกต่างจากปัจจุบัน อาทิเช่น การทำงานโดยมีหลายอาชีพทั้งตลอดช่วงอายุ การทำงานไร้สังกัด (Freelance) ความเสี่ยงต่อรายได้ไม่แน่นอน การจับคู่ผู้ร่วมงานและเปลี่ยนผู้ร่วมงาน เป็นต้น มีความไม่สอดคล้องกัน (Mismatch) ระหว่างการศึกษาและทักษะอาชีพที่พึงประสงค์ในอนาคต นอกจากความเชี่ยวชาญเฉพาะศาสตร์แล้ว ความสามารถที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนจะเกี่ยวกับทักษะการสื่อสาร การทำงานเป็นหมู่คณะ การแก้ปัญหา การรับความเสี่ยง การออกแบบและสร้างสรรค์ ความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและต่อผู้อื่น การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การบริหารจัดการตนเองรวมถึงจริยธรรม อุดมศึกษาควรเพิ่มพื้นที่การเรียนรู้ของเยาวชนและนักศึกษาในแบบของทักษะชีวิต ทักษะสังคม (Socialization) สมรรถนะพื้นฐานร่วม (Base Line Competencies) ที่ข้ามพ้นความรู้วิชาการที่เป็นแท่ง ความรู้และความสามารถเชิงบูรณาการที่ฝังตัว (Tacit Knowledge and Ability) ที่หาไม่ได้จากการเรียนการสอนในห้องที่ขาดปฏิสัมพันธ์ สร้างความพร้อมเพื่อเปิดโลกทัศน์สำหรับบัณฑิตในสภาวะโลกาภิวัตน์ด้านภาษาและวัฒนธรรม รู้และเห็นคุณค่าของพหุลักษณะ พหุวัฒนธรรม เพิ่ม Mobility และความหลากหลาย (Diversity) ของนักศึกษาต่างวัย ต่างภูมิหลังวัฒนธรรมและสังคม ต่างเผ่าพันธุ์ รวมถึงอาจารย์ การแลกเปลี่ยนและหลักสูตรสองภาษาจะเป็นกลไกสำคัญ อุดมศึกษาพึงจัดให้มีการศึกษาในระบบ “ศิลปศาสตร์” (Liberal Arts Education) ในยุค Post-modern / Post-industrialization ทั้งนี้หมายรวมทั้งสาระแห่งศาสตร์และกระบวนการแห่งศาสตร์ เรียนรู้บนฐานการทำงานในภาคการผลิตและภาคสังคม (Work-based / Community-based Education) เช่น Internship/Apprenticeship ในภาคการผลิตและภาคสังคม สหกิจศึกษา (Co-operative Education) ทักษะ วิศวกรรม (Engineering Practice School) เศรษฐกิจพอเพียงที่ประชาชนชาวไทยได้รับพระราชทานจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวนั้น สถาบันอุดมศึกษายังเข้าใจและปฏิบัติเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงในขั้นเริ่มต้น อุดมศึกษาควรเป็นผู้นำให้วิเคราะห์ได้ปฏิบัติได้

บนฐานทรัพยากรภูมิสังคม สร้างความรู้ใหม่เกิดผลเป็นรูปธรรมทั้งระดับปัจเจกบุคคล ครอบครัว ชุมชน พื้นที่ (กายภาพ การปกครอง และภูมิสังคม) องค์กร ภาคการผลิต

6. รอยต่อกับการศึกษาขั้นพื้นฐานและการอาชีวศึกษา

รอยต่อกับการศึกษาขั้นพื้นฐานและการอาชีวศึกษา หลักฐานเชิงประจักษ์และแนวโน้ม นำเป็นห่วง คือ นักเรียนมัธยมที่เป็นตัวป้อนอุดมศึกษามีคุณภาพโดยรวมต่ำลง ดูจากสัมฤทธิ์ผล การศึกษาจนถึงความสามารถพื้นฐานการอ่านภาษาไทยซึ่งเป็นฐานของการเรียนรู้วิชาการ ทุกคนตระหนักว่าคุณภาพนักเรียนตกต่ำเป็นผลจากคุณภาพของครู เกี่ยวพันไปถึงสถานภาพที่ต่ำของครูทำให้ไม่มีนักเรียนเก่งเป็นครู หมุนเวียนเป็นวัฏจักรที่ต้องแก้ไขได้ นอกจากนั้นค่านิยมด้านปริญญาทำให้มีผู้เรียนอาชีวศึกษาน้อยลงเป็นลำดับทั้งที่แรงงานระดับกลางจำเป็นยิ่งในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ประเทศทั้งนี้รัฐต้องจริงจังกับการจัดการเรื่องคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยเฉพาะทาง วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ เชื่อมกับอาชีวศึกษา อุดมศึกษาเองต้องให้เวลากับการศึกษาขั้นพื้นฐานและอาชีวศึกษาสามเรื่อง เรื่องแรก คือ พัฒนาและสร้างครูคุณภาพสูงซึ่งเป็นตัวคูณ (Multiplier) ทำให้มีคนเก่งมาเรียนครูโดยมีการทบทวนการผลิตครูนอกระบบ 5 ปี ครูมัธยมศึกษาและครูช่างเทคนิคต้องมีฐานแน่นทางวิชาการ ทั้งฝึกสอน รวมทั้งฝึกทักษะจริงในสถานประกอบการสำหรับครูช่างเทคนิคที่อาจต้องการเวลาเพิ่มมากกว่าหนึ่งปี เรื่องสอง คือ การพัฒนาเด็กที่มีความสามารถพิเศษซึ่งเป็นเสมือนหัวรถจักรสำหรับประเทศในอนาคต เรื่องสาม คือ อุดมศึกษาต้องเปิดโอกาสให้ผู้จบอาชีวศึกษาและกำลังทำงานสามารถเข้าศึกษาต่อในอุดมศึกษาได้ด้วยความยืดหยุ่น ประกอบอาชีพต่อไป ไม่ต้องทิ้งงานทิ้งอาชีพ ศึกษาในเงื่อนไขเวลาที่ไม่บีบรัด ไม่ผูกมัด นักศึกษาที่เป็นผู้ผลักดันภาคการผลิตจริง ไม่กำหนดว่าต้องเรียนสำเร็จในเวลาอันสั้น เช่นระบบการศึกษา 4 ปี ซึ่งเป็นเรื่องของนิสิตนักศึกษาในวัย 18-22 ปี และการสะสมหน่วยกิตในธนาคารหน่วยกิต (Credit Bank) ในส่วนของระบบอุดมศึกษาปัจจุบันที่มีสถาบันให้ปริญญาประมาณร้อยห้าสิบแห่งที่สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ มีความซ้ำซ้อนแย่งชิงนักศึกษาและทรัพยากร มีปัญหาคุณภาพ

7. การแก้ปัญหาอุดมศึกษาในปัจจุบัน

การแก้ปัญหาอุดมศึกษาในปัจจุบัน ต้องใช้กลไกมาตรฐานและการจัดสรรทรัพยากรเพื่อลดเลิกหลักสูตรที่ไม่ใช่ความต้องการของสังคมหรือการพัฒนาเศรษฐกิจ ปิดหน่วยงานที่มีคุณภาพ การศึกษาต่ำเกิดระบบอุดมศึกษาที่แบ่งงานกันทำ (Division of Labor) วางตำแหน่งของแต่ละสถาบันให้เหมาะสม (Positioning) แบ่งอุดมศึกษาเป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มวิทยาลัยชุมชน กลุ่มมหาวิทยาลัยสี่ปีและมหาวิทยาลัยศิลปศาสตร์ กลุ่มมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเฉพาะทาง มหาวิทยาลัย Comprehensive และกลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัย มหาวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา ทั้งสี่กลุ่มจะตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับสากล ภาคการผลิตจริงการพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ระดับท้องถิ่นและชุมชน การรองรับการเปลี่ยนอาชีพเปลี่ยนงาน เลิกจ้างงาน การพัฒนาผลผลิตภาพของผู้ทำงานต่อเนื่อง ผู้ที่พ้นวัยทำงาน จนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

8. ธรรมเนียมปฏิบัติและการบริหารจัดการ

ธรรมเนียมปฏิบัติและการบริหารจัดการช่วยการกำหนดทิศทางจนถึงการพัฒนาวิทยาลัยได้เร็วอุดมศึกษาไทยต้องปรับปรุงเรื่องนี้ตั้งแต่ระดับองค์การกำหนดและกำกับนโยบายคือ สภามหาวิทยาลัยผู้บริหารทุกระดับ ข้อเสนอของแผนอุดมศึกษาระยะยาว คือ สร้างกลไกพัฒนาผู้ดำรงตำแหน่งสภามหาวิทยาลัยและผู้บริหารระดับต่างๆ ปรับระบบธรรมเนียมปฏิบัติซึ่งรวมถึงโครงสร้างสภามหาวิทยาลัยให้มีผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกเป็นหลัก สภามหาวิทยาลัยมีสำนักงานเลขานุการดำเนินงานเต็มเวลาสนับสนุนจนถึงการปรับคณะกรรมการการอุดมศึกษาให้ทำหน้าที่คณะมนตรีหรือคณะกรรมการ (Commission) ที่มีมนตรีหรือกรรมการ (Commissioners) เต็มเวลา และปรับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาให้สอดคล้องกันในการประเมินความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย มหาวิทยาลัยไทยไม่ติดกลุ่มมหาวิทยาลัยชั้นนำที่มีคุณภาพทั้งในระดับโลกและระดับภูมิภาค ความสามารถในการสร้างนวัตกรรมของประเทศต่ำ โครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ในระดับท้ายๆ ของประเทศที่ได้รับการจัดอันดับอุดมศึกษาเป็นองค์ประกอบหนึ่งของระบบวิจัยของประเทศ การสร้างความเป็นเลิศของการวิจัยของอุดมศึกษาจึงขึ้นกับการวางโครงสร้างระบบวิจัยในภาพรวม ซึ่งรวมถึงนโยบายระบบวิจัย การจัดสรรทรัพยากรวิจัย การบริหารจัดการทุนวิจัย ตลอดจนการประสานพลังระหว่างหน่วยปฏิบัติการวิจัย ความเชื่อมโยงและการทำงานร่วมกันระหว่างภาคเอกชน ในฐานะองค์กรอุดมปัญญา อุดมศึกษาถูกคาดหวังว่าเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

9. การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ด้วยความจำกัดของทรัพยากรและนักวิจัยคุณภาพสูง อุดมศึกษาต้องมุ่งเน้นโจทย์วิจัยและสร้างกลไกความเป็นเลิศ ระบบการประเมินสมรรถนะการวิจัยของกลุ่มวิชาการในมหาวิทยาลัย ระบบ Research Assessment Exercise (RAE) ที่ใช้ในต่างประเทศควรนำมาประยุกต์และปรับใช้ เพื่อการประเมินความสามารถการวิจัยและจัดสรรทรัพยากรเพื่อการวิจัย สำหรับอุดมศึกษาไทย มหาวิทยาลัยควรผลักดันให้เกิดระบบวิจัยแห่งชาติที่ควรประกอบด้วยองค์การระดับชาติที่กำหนดนโยบายวิจัย องค์กรจัดสรรเงินทุนวิจัยและหน่วยงานวิจัยที่มหาวิทยาลัยเป็นผู้เล่นสำคัญ สร้างระบบความเชื่อมโยงระหว่างอุดมศึกษาและภาคการผลิต เพื่อให้อุดมศึกษาทำภารกิจจากมุมมองอุปสงค์ (Demand Led) เพิ่มขึ้น มีกลไกการ

ทำงานร่วมกันในลักษณะพหุภาคีระหว่างมหาวิทยาลัย กลุ่มมหาวิทยาลัย ศูนย์ความเป็นเลิศ
ภาคอุตสาหกรรมในและต่างประเทศ ภาคสังคมและชุมชน

10. การเงินอุดมศึกษา

การเงินอุดมศึกษา การลงทุนในอุดมศึกษาผ่านระบบงบประมาณปัจจุบันยังไม่สะท้อน
คุณภาพการศึกษา และยังมีได้ใช้เงินไปกับเชิงนโยบายอย่างเต็มที่ การแบ่งภาระค่าใช้จ่ายเพื่อ
อุดมศึกษาระหว่างผู้เรียน รัฐ และผู้ได้รับประโยชน์จากผลผลิตอุดมศึกษาไม่เหมาะสม นอกจากนี้
สถาบันอุดมศึกษาไทยจำนวนมากมีภาระที่จะต้องแสวงหาแหล่งทุนเพื่อรักษามาตรฐานการศึกษา
นอกเหนือจากรองรับจำนวนนักศึกษาที่เพิ่มขึ้น ได้รับการดำเนินจากสาธารณะว่าเป็นอุดมศึกษา
พาณิชย์แผนอุดมศึกษาระยะยาวเสนอให้รัฐปรับการจัดสรรงบประมาณประจำปีสำหรับมหาวิทยาลัย
ของรัฐ ที่ยังเป็น Supply-side Financing ให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาประเทศและ เป็นไป
ตาม Performance-based มากขึ้น พิจารณาและจัดรูปแบบใหม่ของกองทุน ประเภท
Contribution Scheme ตั้งกองทุนพัฒนาอุดมศึกษา เพื่อการพัฒนาอาจารย์และบุคลากร เชื่อมโยง
อุดมศึกษากับภาคการผลิตสนับสนุนการจัดตั้งวิสาหกิจโดยมหาวิทยาลัย การพัฒนาแรงงานความรู้
และเกษตรกรที่เลิกอาชีพการเรียนรู้ตลอดชีวิต สนับสนุนท้องถิ่น สร้างกลไกกำหนดและจัดสรร
งบประมาณควบคู่กับการทำแผนยุทธศาสตร์ การกำกับคุณภาพด้วยองค์กร กั้นชน (Buffer
Organization) ใช้หลักการ Financial Autonomy ในการบริหารการเงินอุดมศึกษาบนฐานการ
แบ่งกลุ่มอุดมศึกษา

11. การพัฒนาบุคลากรในอุดมศึกษา

การพัฒนาบุคลากรในอุดมศึกษา ทั้งนี้การพัฒนาอาจารย์ในมหาวิทยาลัยต้องคำนึงถึง
การพัฒนาหลายมิติ เช่น ด้านวิชาการ ความเป็นครู ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน
ความสามารถด้านการวิจัย สมรรถนะทางวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่ตนรับผิดชอบ การบริหาร
จัดการ การขัดเกลาทางสังคม คำนึงถึงช่วงวัยต่างๆ ของการทำงานและพัฒนา (Life Cycle
Development) จัดให้มีกระบวนการ Mentoringโดยผู้มีความรู้และประสบการณ์บนฐานของการ
พัฒนาจากการทำงานจริง แผนอุดมศึกษาระยะยาวได้เสนอให้มีทิศทางการจัดทุนการศึกษา
การมีส่วนร่วมระหว่างมหาวิทยาลัยและผู้เรียนในการออกค่าใช้จ่ายในการส่งนักศึกษาไปต่างประเทศ
และการสร้างทิศทางสำหรับมหาวิทยาลัยรัฐใหม่ด้วยอัตรากำลังคนที่รัฐบาลกำหนดให้มหาวิทยาลัย
ไทยมีความแตกต่างสูงและมีช่องว่างของระดับการพัฒนา (University Divide) หลายมิติ อาทิเช่น
ขนาด งบประมาณ ประเภท อายุ สถานที่ตั้ง บุคลากร คุณภาพของนักศึกษา คุณภาพของสถาบัน
ตลอดจนชื่อเสียง เป็นต้น หลายปัญหาของอุดมศึกษาแก้ไขไม่ได้หากมหาวิทยาลัยยังแยกส่วนกันทำงาน

ไม่รวมพลัง (Synergy) หรือแบ่งงานกันทำ (Division of Labor) แม้สถาบันมีคุณภาพและความเป็นเลิศ เมื่อไม่ทำงานร่วมกันก็ไม่สามารถสร้างสรรค์ผลงานในระดับประเทศหรือที่สูงขึ้นไป

12. เครือข่ายอุดมศึกษา

เครือข่ายอุดมศึกษาเป็นสิ่งที่ควรสนับสนุนและผลักดันด้วยนโยบายและกลไกงบประมาณ สถาบันอุดมศึกษาควรควมรวมการเรียนการสอน การทำงานและการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานร่วมกัน จนนำไปสู่การควมรวมสถาบันเมื่อพร้อม รัฐสนับสนุนให้สถาบันที่เข้มแข็งสร้างความสามารถสถาบันใหม่ สร้างเครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอน การพัฒนาบุคลากร การทำงานภาคสังคม เป็นต้น

13. โครงสร้างพื้นฐานการเรียนรู้ของอุดมศึกษา

โครงสร้างพื้นฐานการเรียนรู้ของอุดมศึกษา เป็นทั้งหัวใจและปัจจัยสำคัญของอุดมศึกษา ครอบคลุมทั้งโครงสร้างเชิงสสารและโครงสร้างทางกายภาพที่สำคัญ 4 ประการ ส่วนหัวใจ คือ โครงสร้างหลักสูตรที่ตอบสนองต่อความต้องการของตลาดและสังคมในปัจจุบันและอนาคต ส่วนที่เป็นปัจจัย คือ สังคมสารสนเทศ สังคมฐานความรู้ ทรัพยากรการเรียนรู้ ระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการปฏิสัมพันธ์และการเรียนรู้ อุดมศึกษาต้องตระหนักว่าการอุดมศึกษาอนาคตเป็นทั้ง “การเตรียมคนเข้าสู่ชีวิตและการปรับแต่งคนเข้าสู่งาน” นอกจากความรู้เทคนิค วิชาการ วิชาชีพแล้วรัฐพึงสนับสนุนการศึกษา “ศิลปศาสตร์” (Liberal Arts Education) ในฐานะโครงสร้างพื้นฐานการเรียนรู้ทั้งในลักษณะหลักสูตรเพิ่มเติมจนการปรับบางสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นมหาวิทยาลัยด้านศิลปศาสตร์เต็มรูปแบบ ออกแบบหลักสูตรศิลปศาสตร์ในยุคหลังอุตสาหกรรม (Post Modern Liberal Arts) ที่สามารถรองรับความต้องการ ของคนรุ่นใหม่และตลาดแรงงาน เช่น ดนตรี ศิลปะ เทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาการสมอง การบริหารจัดการ พลังงานและสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและนักคิดของโลก เป็นต้น รวมทั้งคำนึงถึงการสนับสนุนการศึกษาพิเศษในรูปแบบต่างๆ ส่งเสริมให้อุดมศึกษาพัฒนาและใช้ศักยภาพทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อรองรับนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งยุทธศาสตร์ E-Society, E-Industry, E-Commerce, E-Education, และ E-Government ผ่านนโยบายการจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐ (Government Procurement) สร้างหัวใจหรือสมองของการบริหารจัดการและการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ รัฐพึงกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาต้องให้ความร่วมมือในการจัดเก็บข้อมูลของตนเองที่ทันสมัยอยู่เสมอจัดระบบการคุ้มครองผู้บริโภคจากการให้บริการข้อมูลสารสนเทศของมหาวิทยาลัยโดยผู้เรียนและผู้ปกครองมีสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลอุดมศึกษาที่มีความถูกต้องและทันสมัย สนับสนุนอุดมศึกษาใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการเข้าถึง (Access) และการลดช่องว่างดิจิทัล (Digital Divide) เพื่อ

การเรียนรู้เฉพาะตัว (Customization) ไปจนถึงการเรียนรู้ของมวลชน (Massification) ลงทุนการวิจัยและพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รัฐลงทุนให้อุดมศึกษาเป็นแหล่งเรียนรู้วิจัยทดลอง และสานิตจัดทำสื่อการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยออกสู่สาธารณะ (Open Courseware) ลงทุนและจัดการในการจัดระบบเครือข่ายห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้ ศึกษาและเตรียมการรองรับผลกระทบเชิงลบ (Discordance) อันเนื่องมาจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจัดตั้งกองทุนพัฒนาโครงสร้างทางกายภาพของสถาบันอุดมศึกษา ประการสุดท้ายในการรักษาผลิตภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิตเป็นปัจจัยสำคัญของความสำเร็จ อุดมศึกษาควรจัดทำกรอบนโยบายการพัฒนาระบบ “การเรียนรู้ตลอดชีวิต” ของอุดมศึกษา วางระบบบรรณาภิบาลของการเรียนรู้ตลอดชีวิตซึ่งเกี่ยวข้องกับภาคส่วนต่างๆ ในสังคม ประสานหลากหลาย (Multi-sectoral Approach) การบริหารจัดการโดยยึดหลักผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ หัวใจ สร้างกรอบการประกันคุณภาพการเรียนรู้ตลอดชีวิต

สภาพแวดล้อมของวิทยาลัยนานาชาติ

ปัจจุบันสภาพแวดล้อมทางการบริหารจัดการได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ทำให้เกิดการ พัฒนาและเปลี่ยนแปลงแนวคิดในการบริหารจัดการอย่างมากมายส่งผลให้ผู้บริหารต้องมีการปรับตัวและ พัฒนาตนเองรวมถึงองค์กรอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา ทิศทางในการพัฒนาวิทยาลัยนานาชาตินี้จึงถูก กำหนดขึ้นเพื่อเป็นกรอบทิศทางที่ชัดเจนให้กับหน่วยงานภายในคณะได้สามารถจัดทำแผนงานตามพันธกิจ แผนงานตามตัวชี้วัด แผนปฏิบัติราชการ 4 ปี รวมถึงแผนปฏิบัติราชการรายปี และทำให้วิทยาลัย นานาชาติมีการพัฒนาไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ในระยะยาวต่อไป

เพื่อให้การกำหนดทิศทางของวิทยาลัยนานาชาติเป็นไปอย่างถูกต้องสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม ทั้งภายในและภายนอกคณะ จึงได้มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมโดยพิจารณาประเด็นหลักที่สำคัญเพื่อ เป็นปัจจัยชี้นำไปสู่การกำหนดกลยุทธ์และกลวิธีในการเพิ่มจุดแข็ง ลดจุดอ่อน ใช้โอกาส ป้องกัน ภัยคุกคามเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของวิทยาลัยนานาชาติดังนี้

1. จุดแข็ง (Strengths)

- 1.1. บริการวิชาการที่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นและชุมชน
- 1.2. มีกิจกรรมบูรณาการวิชาการกับกิจกรรมการเรียนการสอน

2. จุดอ่อน (Weakness)

- 2.1. ขาดการสร้างระบบและกลไกตามกระบวนการคุณภาพ
- 2.2. ขาดระบบการบริหารจัดการวิจัย

3. โอกาส (Opportunities)

- 3.1. การสร้างและขับเคลื่อนประชาคมอาเซียนด้วยการศึกษา
- 3.2. ความใกล้ชิดกับชุมชน และองค์กรในท้องถิ่น

4. ภัยคุกคาม (Threats)

- 4.1. คู่แข่งขันในระดับนานาชาติ
- 4.2. คู่แข่งขันในประเทศ

ทิศทางในการพัฒนาวิทยาลัยนานาชาติ

ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2556 – 2560

1. ปรัชญา (Philosophy)

การจัดการศึกษานานาชาติ สร้างโอกาสท้องถิ่นสู่สากล

2. วิสัยทัศน์ (Vision)

ภายในปี 2560 วนช. จะเป็นองค์กรจัดการศึกษาหลักสูตรนานาชาติ บูรณาการวิชาการแก่ท้องถิ่น และภูมิภาคอาเซียนให้มีมาตรฐานในระดับสากล

3. พันธกิจ (Mission)

- 3.1 จัดการศึกษาหลักสูตรนานาชาติ
- 3.2 บริการทางวิชาการด้านภาษา
- 3.3 ส่งเสริมผลผลิตด้านการวิจัยและพัฒนาให้เกิดองค์ความรู้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
- 3.4 เตรียมความพร้อมของบุคลากร และนักศึกษาเพื่อรองรับเงื่อนไขประชาคมอาเซียน
- 3.5 สืบสาน เผยแพร่และแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมไทยกับนานาชาติ
- 3.6 อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนตามแนวพระราชดำริ

4. จุดหมาย (Goal)

- 4.1 ผลิตบัณฑิตหลักสูตรนานาชาติที่มีคุณภาพที่สนองความต้องการของสังคม
- 4.2 บริการด้านภาษาให้เป็นที่พึงพอใจแก่ผู้ใช้บริการภายในและบุคคลภายนอก
- 4.3 จัดหารายได้จากการให้บริการแก่ลูกค้า เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาและบริการด้านภาษา
- 4.4 สร้างเครือข่ายและกิจกรรมวิชาการทั้งระดับภายในและต่างประเทศ

5. เป้าประสงค์ (Target)

- 5.1 ผลิตบัณฑิตอย่างน้อย 2 หลักสูตร/ปี
- 5.2 ให้บริการด้านภาษาไม่น้อยกว่า 2,000 คน/ปี
- 5.3 ให้บริการเชิงธุรกิจไม่น้อยกว่า 5 กิจกรรม/ปี
- 5.4 สร้างเครือข่ายในและต่างประเทศไม่น้อยกว่า 2 แห่ง/ปี

6. กลยุทธ์ (Strategy)

การพัฒนาวิทยาลัยนานาชาติ ดำเนินการตามกลยุทธ์หลักของวิทยาลัยนานาชาติ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์หลักของมหาวิทยาลัยดังนี้

1. กลยุทธ์จัดการศึกษาเพื่อให้ได้บัณฑิตที่พึงประสงค์

ตัวบ่งชี้: ผลิตบัณฑิตอย่างน้อย 2 หลักสูตร/ปี

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาอาจารย์ให้มีคุณภาพ พัฒนาทักษะด้านวิจัย ตามมาตรฐานตามแผนพัฒนาบุคลากรแต่ละหลักสูตรสาขาวิชา

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนานักศึกษาให้มีความรู้ในวิชาชีพ มีคุณธรรม จริยธรรม ใฝ่รู้ มีทักษะด้านเทคโนโลยี และการเรียนรู้ตลอดชีวิต

กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าร่วมการแข่งขันด้านภาษาในระดับชาติและนานาชาติ

กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริมให้นักศึกษาเรียนรู้วัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมนานาชาติ

กลยุทธ์ที่ 5 สร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยและต่างประเทศ เพื่อจัดการศึกษาหลักสูตรนานาชาติ

กลยุทธ์ที่ 6 พัฒนาช่องทางการประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายอย่างแท้จริง

เป้าประสงค์ 1.1 หลักสูตรและการเรียนการสอนมีคุณภาพและมาตรฐานเป็นที่ยอมรับและมีความเป็นสากล

เป้าประสงค์ 1.2 เป็นองค์กรที่ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ คุณธรรม จรรยาบรรณ และเป็นผู้นำสังคม

2. กลยุทธ์พัฒนาให้เป็นแหล่งเรียนรู้และให้บริการด้านภาษา

ตัวบ่งชี้: ให้บริการด้านภาษาไม่น้อยกว่า 2,000 คน/ปี

กลวิธีที่ 7 พัฒนาบุคลากรเพื่อให้มีศักยภาพและมาตรฐานในการให้บริการตามแผนพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุน

กลวิธีที่ 8 พัฒนาศูนย์ภาษาให้เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านภาษาที่ทันสมัย จัดหาสื่อให้เพียงพอกับความต้องการของผู้ใช้

กลวิธีที่ 9 ให้บริการด้านวิเทศน์สัมพันธ์แก่นักศึกษา อาจารย์ชาวไทยและชาวต่างชาติอย่างมืออาชีพ

กลวิธีที่ 10 จัดทำฐานข้อมูลด้านการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การศึกษาดูงานและการท่องเที่ยว การเตรียมตัวไปต่างประเทศ ฯลฯ

กลวิธีที่ 11 จัดหาและพัฒนาข้อสอบมาตรฐานด้านภาษาเพิ่มขึ้น

กลวิธีที่ 12 ประสานงานกับหน่วยงานด้านการทดสอบภาษาเพื่อเป็นแหล่งทดสอบข้อสอบมาตรฐาน

เป้าประสงค์ 2.1 เป็นแหล่งความรู้และบริการวิชาการด้านภาษาที่มาตรฐานเป็นที่ยอมรับและมีความเป็นสากล

เป้าประสงค์ 2.2 มีทรัพยากรที่เพียงพอเพื่อการปรับปรุงและพัฒนางานด้านวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้

3. กลยุทธ์พัฒนาเครือข่ายแบบมีส่วนร่วมบนฐานความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น

ตัวบ่งชี้: สร้างเครือข่ายในและต่างประเทศไม่น้อยกว่า 2 แห่ง/ปี

กลวิธีที่ 13 สร้างพันธมิตรทางวิชาการทั้งภายในและต่างประเทศ

กลวิธีที่ 14 สร้างความเข้มแข็งผ่านเครือข่ายชมรมศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน

กลวิธีที่ 15 สร้างเครือข่ายภาคประชาชนในการบริหารจัดการและช่วยกำกับดูแล

เป้าประสงค์ 3.1 เกิดเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยและต่างประเทศเพื่อจัดการศึกษาหลักสูตรนานาชาติ

เป้าประสงค์ 3.2 เกิดเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยและต่างประเทศเพื่อศึกษาแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม สังคมในกลุ่มประเทศอาเซียน

4. กลยุทธ์พัฒนาตามหลักการบริหารจัดการธุรกิจด้านภาษา สู่ระดับสากล

ตัวบ่งชี้: ให้บริการเชิงธุรกิจไม่น้อยกว่า 5 กิจกรรม/ปี

กลยุทธ์ที่ 16 ทำการตลาดเชิงรุกเพื่อหาลูกค้า

กลยุทธ์ที่ 17 เปิดหลักสูตรระยะสั้นและระยะยาวตามความต้องการของลูกค้า

กลยุทธ์ที่ 18 ให้บริการด้านการแปลและการทดสอบ

กลยุทธ์ที่ 19 ปรับปรุงและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภายใน

เป้าประสงค์ 4.1 มีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โปร่งใส ตรวจสอบได้

เป้าประสงค์ 4.2 พัฒนาบุคลากรและเน้นการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน

เป้าประสงค์ 4.3 สร้างรายได้จากการทำธุรกิจด้านภาษา

จากประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และผลผลิต/ผลลัพธ์ คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยนานาชาติจึงได้จัดทำกลยุทธ์เพื่อนำสาขาไปสู่เป้าหมาย โดยนำหลักการของ Balanced Scorecard มาเป็นแนวทาง โดยการกำหนดมุมมองที่เกี่ยวข้องในการร่วมพิจารณาสร้างกลยุทธ์ 4 มุมมองต่อไปนี้

Stakeholder

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ บุคลากรผู้ปฏิบัติงาน นิสิต ศิษย์เก่า หน่วยงานภายนอก และผู้ใช้บริการต่าง ๆ โดยผู้บริหารคาดหวังว่า การดำเนินการตามกลยุทธ์ที่วางไว้จะสามารถสร้างความพึงพอใจและเพิ่มการยอมรับมากขึ้น

Internal Process

กระบวนการดำเนินการภายใน โดยกำหนดให้มีการดำเนินการในกลยุทธ์ 4 ด้านกิจกรรม ตามระบบประกันคุณภาพ QA Model ได้แก่ การเรียนการสอนและการพัฒนานิสิต การวิจัย การบริการวิชาการ และการบริหารและสนับสนุน ทั้งนี้ผู้บริหารมุ่งหวังให้ 4 กลยุทธ์เกิดการพัฒนารับเรียนการสอนที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้และส่งเสริมกิจกรรมการพัฒนานิสิต สนับสนุนการวิจัย ขยายการบริการวิชาการ และสร้างระบบและกลไกการบริหารและการสนับสนุนที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

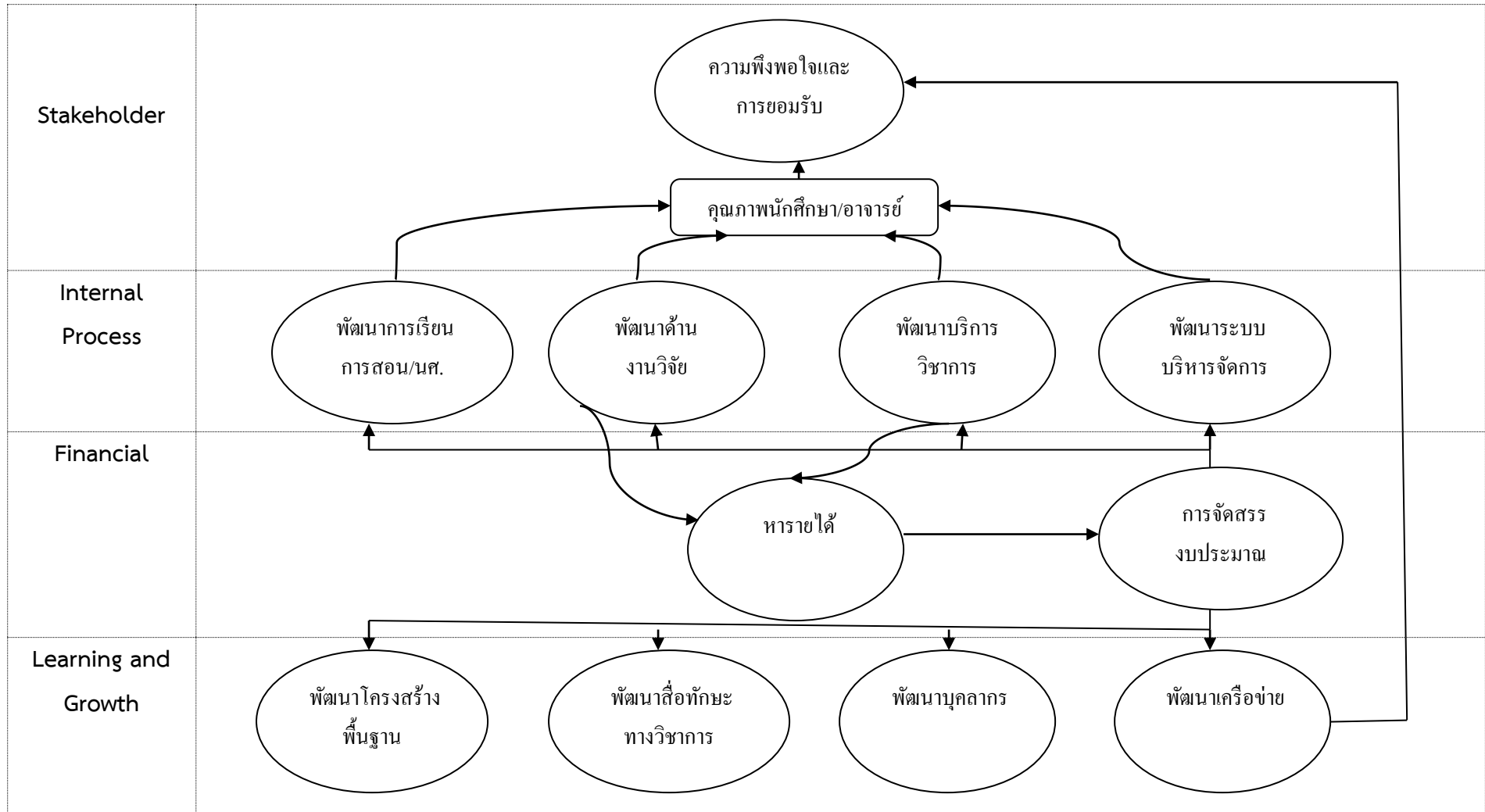
Financial

สถานภาพทางการเงิน ได้แก่การกำหนดกลยุทธ์ไว้ 2 ตัว คือ การจัดหาเงินและทรัพยากรอย่างเพียงพอสำหรับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และวางแผนทางการจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอเพื่อสนับสนุนการดำเนินการต่าง ๆ ตามกลยุทธ์ที่วางไว้

Learning and Growth

เป็นการเสริมสร้างความแข็งแกร่งขององค์กร ซึ่งได้กำหนดกลยุทธ์ไว้ 3 แนวทาง ได้แก่ การปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การปรับเปลี่ยนโครงสร้างองค์กร และการพัฒนาระบบทรัพยากรบุคคลการพิจารณากำหนดกลยุทธ์ 4 มุมมองดังกล่าว สามารถเชื่อมโยงความต่อเนื่องของกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ดังแสดงในรูปที่ 2

รูปที่ 2 ความเชื่อมโยงของกลยุทธ์ใน 4 มุมมองของ Balance Scorecard

แบบสรุปแผนงาน โครงการ ที่รองรับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๓ วิทยาลัยนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ บัณฑิตดีมีคุณภาพ

กลยุทธ์/มาตรการ ของมหาวิทยาลัย(๑)	กลยุทธ์ของวิทยาลัย นานาชาติ	แผนงาน โครงการ ของวิทยาลัยนานาชาติ	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย				
					๕๙	๖๐	๖๑	๖๒	๖๓
กลยุทธ์ที่ ๑ ผลิตบัณฑิตให้เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสาธารณะ มาตรการที่ ๑.๑ สนับสนุนให้มีกระบวนการบริหารจัดการ การเรียนการสอน โครงการและกิจกรรมทั้งในและ/หรือนอกหลักสูตร ที่ส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นคนดี มีคุณธรรมจริยธรรม และมีจิตสาธารณะ มาตรการที่ ๑.๒ สนับสนุนให้มีโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	กลยุทธ์จัดการศึกษา เพื่อให้ได้บัณฑิตที่พึง ประสงค์	1.โครงการค่ายคุณธรรมสำหรับ นักศึกษาใหม่	1.1 จำนวนนักศึกษาที่รับเข้า ใหม่เข้าร่วมโครงการ 1.2 ร้อยละของค่าเฉลี่ยความ พึงพอใจเข้าร่วมโครงการของ นักศึกษาที่รับเข้าใหม่ไม่น้อย กว่า 3.51	ร้อยละ	>80	>80	>80	>80	>80
				ร้อยละ	>80	>80	>80	>80	>80

กลยุทธ์/มาตรการ ของมหาวิทยาลัย(๑)	กลยุทธ์ของวิทยาลัย นานาชาติ	แผนงาน โครงการ ของวิทยาลัยนานาชาติ	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย				
					๕๙	๖๐	๖๑	๖๒	๖๓
<p>กลยุทธ์ที่ ๒ ผลิตบัตินิตให้เป็นคนเก่งรอบรู้ใน วิชาการและวิชาชีพ</p> <p>มาตรการที่ ๒.๑ ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้เป็นไป ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ</p> <p>มาตรการที่ ๒.๒ ปรับปรุงและพัฒนาการจัดการ เรียนการสอนโดยใช้การวิจัยหรือบริการวิชาการ เป็นฐาน</p> <p>มาตรการที่ ๒.๓ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมทางวิชาการและ วิชาชีพสำหรับนักศึกษา สนับสนุนงบประมาณและ ทรัพยากรที่เหมาะสมและเพียงพอ</p>	<p>กลยุทธ์จัดการศึกษา เพื่อให้ได้บัณฑิตที่พึง ประสงค์</p>	<p>2. จัดการศึกษาหลักสูตร นานาชาติหรือหลักสูตรร่วม</p>	<p>2.1 จำนวนหลักสูตรนานาชาติ หรือหลักสูตรระยะสั้น</p>		2	3	3	4	4
		<p>3. โครงการปฐมนิเทศและปัจฉิม นิเทศนักศึกษาวิทยาลัย นานาชาติชั้นปี 4</p>	<p>3.1 จำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่รับเข้าใหม่เข้าร่วมโครงการ</p>		>80	>80	>80	>80	>80
			<p>3.2 ร้อยละของค่าเฉลี่ยความ พึงพอใจเข้าร่วมโครงการของ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่รับเข้า ใหม่ไม่น้อยกว่า 3.51</p>		>80	>80	>80	>80	>80
		<p>4. โครงการสหกิจนักศึกษา วิทยาลัยนานาชาติชั้นปี 4</p>	<p>4.1 จำนวนหัวข้อสหกิจที่ นักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติ ชั้นปี 4 ออกปฏิบัติสหกิจ ร่วมกับสถานประกอบการ</p>		>5	>5	>5	>5	>5

กลยุทธ์/มาตรการ ของมหาวิทยาลัย(๑)	กลยุทธ์ของวิทยาลัย นานาชาติ	แผนงาน โครงการ ของวิทยาลัยนานาชาติ	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย				
					๕๙	๖๐	๖๑	๖๒	๖๓
		5. โครงการบริการวิชาการ	5.1 จำนวนนักศึกษาวิทยาลัย นานาชาติชั้นปีที่ 2 หรือ 3 เข้าร่วมเข้าร่วมโครงการ		>80	>80	>80	>80	>80
			5.2 ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจเข้า ร่วมโครงการของผู้เข้าร่วม โครงการไม่น้อยกว่า 3.51		>80	>80	>80	>80	>80
			6.1 สร้างเครือข่ายในและ ต่างประเทศเพิ่มขึ้น (จำนวน MOU หรือ MOA)		2	2	2	2	2

กลยุทธ์/มาตรการ ของมหาวิทยาลัย(๑)	กลยุทธ์ของวิทยาลัย นานาชาติ	แผนงาน โครงการ ของวิทยาลัยนานาชาติ	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย				
					๕๙	๖๐	๖๑	๖๒	๖๓
<p>กลยุทธ์ที่ ๓ ผลิตบัณฑิตให้สามารถแก้ปัญหา พัฒนาท้องถิ่น สังคม และประเทศชาติ</p> <p>มาตรการที่ ๓.๑ ส่งเสริมให้มีโครงการด้านการบริหารจัดการ แก้ไขปัญหาพัฒนาท้องถิ่น สังคมและประเทศชาติ</p> <p>มาตรการที่ ๓.๒ สร้างเครือข่ายทางการศึกษาโดยบูรณาการพันธกิจร่วมกับท้องถิ่น</p> <p>มาตรการที่ ๓.๓ ส่งเสริมให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการผลิตบัณฑิต</p>	<p>กลยุทธ์จัดการศึกษาเพื่อให้ได้บัณฑิตที่พึงประสงค์</p> <p>กลยุทธ์พัฒนาเครือข่ายแบบมีส่วนร่วมบนฐานความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น</p>	<p>6. โครงการ URUIC Global Networks</p> <p>-</p>	-		-	-	-	-	-

กลยุทธ์/มาตรการ ของมหาวิทยาลัย(๑)	กลยุทธ์ของวิทยาลัย นานาชาติ	แผนงาน โครงการ ของวิทยาลัยนานาชาติ	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย				
					๕๙	๖๐	๖๑	๖๒	๖๓
<p>กลยุทธ์ที่ ๔ ผลิตบัณฑิตให้สามารถทำงานร่วมกับนานาชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>มาตรการที่ ๔.๑ ส่งเสริมให้มีความรู้ทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ</p> <p>มาตรการที่ ๔.๒ ส่งเสริมให้มีการสร้างเครือข่ายเพื่อแลกเปลี่ยนนักศึกษา บุคลากร ระหว่างสถาบันภายในประเทศและในระดับนานาชาติ</p> <p>มาตรการที่ ๔.๓ ส่งเสริมให้มีความรู้ทักษะและการใช้เทคโนโลยี</p>	<p>กลยุทธ์จัดการศึกษาเพื่อให้ได้บัณฑิตที่พึงประสงค์</p>	<p>7. โครงการสอบวัดมาตรฐานภาษาสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติชั้นปีที่ 4</p>	<p>7.1 จำนวนนักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติชั้นปีที่ 4 สอบผ่านมาตรฐานภาษาในระดับมาตรฐานหรือเทียบเท่า (ภาษาจีนธุรกิจ HSK ระดับ 4/ ภาษาอังกฤษธุรกิจ TOFEL 550/ TOEIC 600/IELTS 5.5)</p>	ร้อยละ	>80	>80	>80	>80	>80
		<p>8. โครงการอบรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้นสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติ</p>	<p>8.1 จำนวนนักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติชั้นปีที่ 1 ได้รับประกาศนียบัตรการอบรมการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์</p>	ร้อยละ	>80	>80	>80	>80	>80

กลยุทธ์/มาตรการ ของมหาวิทยาลัย(๑)	กลยุทธ์ของวิทยาลัย นานาชาติ	แผนงาน โครงการ ของวิทยาลัยนานาชาติ	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย				
					๕๙	๖๐	๖๑	๖๒	๖๓
<p>กลยุทธ์ที่ ๕ ผลิตและพัฒนาครูให้เป็น ครูดี ครูเก่ง เพื่อการพัฒนาสังคม</p> <p>มาตรการที่ ๕.๑ ผลิตครูดี มีความรอบรู้ เพื่อพัฒนา สังคมโดยใช้โรงเรียนสาธิตและโรงเรียนในเครือข่ายเป็น แหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู</p> <p>มาตรการที่ ๕.๒ ส่งเสริมและพัฒนาครูและบุคลากร ทางการศึกษา โดยสร้างหลักสูตรระยะสั้นและระยะยาว ที่ตอบสนองความต้องการของครูและบุคลากรทางการ ศึกษา</p>	-	-	-	-	-	-	-	-	-

แบบสรุปแผนงาน โครงการ ที่รองรับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๓ วิทยาลัยนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ บูรณาการพันธกิจสัมพันธ์อย่างมีส่วนร่วม

กลยุทธ์/มาตรการ ของมหาวิทยาลัย(๑)	กลยุทธ์ของวิทยาลัยนานาชาติ	แผนงาน โครงการ ของวิทยาลัยนานาชาติ	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	หน่วย นับ	ค่าเป้าหมาย					
					๕๙	๖๐	๖๑	๖๒	๖๓	
<p>กลยุทธ์ที่ ๒ บูรณาการพันธกิจสัมพันธ์อย่างมีส่วนร่วมกับ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชนและองค์กรท้องถิ่น เพื่อ สร้างองค์ความรู้เทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อเผยแพร่และ ถ่ายทอดสู่ผู้ใช้ประโยชน์</p> <p>มาตรการที่ ๒.๑ ส่งเสริมการบูรณาการพันธกิจสัมพันธ์ของ มหาวิทยาลัยอย่างมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน ทั้งในด้านการ จัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ การทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม โครงการพระราชดำริและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมสร้างองค์ความรู้ พัฒนาความเข้มแข็งทางวิชาการ และเป็นพื้นฐานในการ แก้ปัญหาและพัฒนาประเทศ</p> <p>มาตรการที่ ๒.๒ ส่งเสริมให้มีการนำองค์ความรู้จากการบูรณา การพันธกิจสัมพันธ์ไปเผยแพร่ ถ่ายทอดสู่ผู้ใช้ประโยชน์</p> <p>มาตรการที่ ๒.๓ สร้างภาคีเครือข่ายและส่งเสริมการบูรณาการ พันธกิจสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยอย่างมีส่วนร่วม เพื่อสร้างองค์ ความรู้พัฒนาความเข้มแข็งทางวิชาการ และเป็นพื้นฐานในการ แก้ปัญหาท้องถิ่นและพัฒนาประเทศ</p>	<p>กลยุทธ์พัฒนาให้เป็นแหล่ง เรียนรู้และให้บริการด้านภาษา</p>	<p>1. โครงการปรับพื้นฐาน ด้านวิชาการภาษา สำหรับนักศึกษาใหม่</p>	<p>1.1 ร้อยละของจำนวนนักศึกษา ใหม่หลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ สอบผ่านวิชา PRE-GE</p>	ร้อยละ	>80	>80	>80	>80	>80	
			<p>1.2 ร้อยละของจำนวนนักศึกษา ใหม่ทุกหลักสูตร สอบผ่านวิชา PRE-GE</p>	ร้อยละ	>70	>70	>70	>70	>70	
			<p>2.1 จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ ทักษะภาษาและความรู้ ด้านการต่างประเทศ</p>	ร้อยละ	>80	>80	>80	>80	>80	
				<p>2.2 ความเฉลี่ยความพึงพอใจ เข้าร่วมโครงการของผู้เข้าร่วม โครงการไม่น้อยกว่า 3.51</p>	ร้อยละ	>80	>80	>80	>80	>80

กลยุทธ์/มาตรการ ของมหาวิทยาลัย(๑)	กลยุทธ์ของวิทยาลัยนานาชาติ	แผนงาน โครงการ ของวิทยาลัยนานาชาติ	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	หน่วย นับ	ค่าเป้าหมาย				
					๕๙	๖๐	๖๑	๖๒	๖๓
<p>กลยุทธ์ที่ ๗ การผลิตงานวิจัย เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ด้าน วิชาการและวิชาชีพ นำไปสู่การพัฒนาระดับท้องถิ่น ประเทศและนานาชาติ</p> <p>มาตรการที่ ๗.๑ พัฒนาระบบและกลไกการบริหารจัดการวิจัย ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล</p> <p>มาตรการที่ ๗.๒ เสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านการวิจัย เชิงบูรณาการทุกระดับ</p> <p>มาตรการที่ ๗.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนทุนอุดหนุนการวิจัยทั้ง ภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย</p> <p>มาตรการที่ ๗.๔ ส่งเสริม เผยแพร่งานวิจัย พัฒนาระบบ สารสนเทศ เพื่อนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในระดับ ท้องถิ่น ประเทศ และนานาชาติ</p>	<p>กลยุทธ์พัฒนาระบบการบริหาร งานวิจัยและงานพัฒนาผลงาน วิชาการ</p>	<p>3. โครงการอบรมพัฒนา เพิ่มทักษะความรู้ด้าน งานวิจัย</p>	<p>3.1 ร้อยละของบุคลากรสาย วิชาการได้รับการอบรมพัฒนา เพิ่มทักษะความรู้ด้านงานวิจัย</p>	ร้อยละ	>50	>60	>70	>80	>80
		<p>4. โครงการพัฒนา นักวิจัยรุ่นใหม่</p>	<p>4.1 จำนวนโครงร่างวิจัยที่ สมบูรณ์เพื่อเตรียมเสนอขอทุน ภายในและภายนอก</p>	เรื่อง	2	2	3	3	3
		<p>5. โครงการส่งเสริม เผยแพร่งานวิจัย</p>	<p>5.1 จำนวนวิจัยฉบับสมบูรณ์ หรือบทความวิจัยหรือบทความ วิชาการที่ได้รับการเผยแพร่</p>	เรื่อง	1	1	2	2	2

กลยุทธ์/มาตรการ ของมหาวิทยาลัย(๑)	กลยุทธ์ของวิทยาลัยนานาชาติ	แผนงาน โครงการ ของวิทยาลัยนานาชาติ	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	หน่วย นับ	ค่าเป้าหมาย				
					๕๙	๖๐	๖๑	๖๒	๖๓
<p>กลยุทธ์ที่ ๘ บูรณาการการบริการวิชาการพันธกิจสัมพันธ์สู่การสร้างเสริมความเข้มแข็งระดับท้องถิ่นและประเทศภายใต้ความร่วมมือระหว่างภาคีเครือข่าย</p> <p>มาตรการที่ ๘.๑ ส่งเสริมการบูรณาการองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม สู่การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย เชิงพาณิชย์ เชิงวิชาการ และเชิงพื้นที่ เพื่อพัฒนาอาชีพและคุณภาพชีวิต</p>	<p>กลยุทธ์พัฒนาเครือข่ายแบบมีส่วนร่วมบนฐานความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น</p>	<p>6. โครงการค่ายบริการวิชาการแก่ชุมชนโดยความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยเครือข่ายในต่างประเทศ</p>	<p>6.1 ร้อยละค่าเฉลี่ยความพึงพอใจเข้าร่วมโครงการของผู้เข้าร่วมโครงการทุกฝ่ายไม่น้อยกว่า 3.51</p> <p>6.2 จำนวนประเด็นการนำไปใช้ประโยชน์ (เชิงนโยบาย เชิงพาณิชย์ เชิงวิชาการ และเชิงพื้นที่)</p>	<p>ร้อยละ</p> <p>ประเด็น</p>	>80	>80	>80	>80	>80
<p>กลยุทธ์ที่ ๙ ส่งเสริมและ สนับสนุน การนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและโครงการพระราชดำริสู่การพัฒนาองค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจชุมชน</p> <p>มาตรการที่ ๙.๑ ส่งเสริม สนับสนุนให้ หน่วยงาน นักศึกษา ประชาชนนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและโครงการพระราชดำริสู่การพัฒนาองค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจชุมชน</p>									

แบบสรุปแผนงาน โครงการ ที่รองรับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๓ วิทยาลัยนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์/มาตรการ ของมหาวิทยาลัย(๑)	กลยุทธ์/มาตรการ ของคณะ/หน่วยงาน(๒)	แผนงาน โครงการ ของคณะ/หน่วยงาน(๓)	ตัวชี้วัด ความสำเร็จ (๔)	หน่วย นับ(๕)	ค่าเป้าหมาย (๖)				
					๕๙	๖๐	๖๑	๖๒	๖๓
<p>กลยุทธ์ที่ ๑๐ สนับสนุนให้ทุกหน่วยงานบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ได้แก่ หลักประสิทธิผล หลักประสิทธิภาพ หลักการตอบสนอง หลักการรับผิดชอบต่อหลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักการกระจายอำนาจ หลักนิติธรรม หลักความเสมอภาค และหลักมุ่งเน้นฉันทามติ</p> <p>มาตรการที่ ๑๐.๑ ส่งเสริมการบริหารจัดการตามหลักการบริหารจัดการคุณภาพ</p> <p>มาตรการที่ ๑๐.๒ ส่งเสริมให้มีการประเมินประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ความคุ้มค่าของโครงการ</p> <p>มาตรการที่ ๑๐.๓ ส่งเสริมการมีคุณธรรม จริยธรรมในการบริหารจัดการภายในมหาวิทยาลัย</p> <p>มาตรการที่ ๑๐.๔ ปรับปรุงระบบและกระบวนการบริหารงานให้เหมาะสม สามารถใช้ทรัพยากรทั้งด้านต้นทุน แรงงานระยะเวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุด ต่อการดำเนินการตามพันธกิจทุกด้านของมหาวิทยาลัย</p> <p>มาตรการที่ ๑๐.๕ จัดทำประเมินผลความพึงพอใจ</p>	<p>กลยุทธ์พัฒนาตามหลักการบริหารจัดการธุรกิจด้านภาษาสู่ระดับสากล</p>	<p>1. โครงการพัฒนาแนวทางที่เป็นระบบสู่การปรับปรุงผลการดำเนินการขององค์การ (EdPEX)</p>	<p>1.1 ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับความรู้และเข้าร่วมอบรม</p>	ร้อยละ	>80	>80	>80	>80	>80
			<p>1.2 คะแนนการประเมินผลการดำเนินงาน</p>	คะแนน	-	>200	>200	>200	>200

กลยุทธ์/มาตรการ ของมหาวิทยาลัย(๑)	กลยุทธ์/มาตรการ ของคณะ/หน่วยงาน(๒)	แผนงาน โครงการ ของคณะ/หน่วยงาน(๓)	ตัวชี้วัด ความสำเร็จ (๔)	หน่วย นับ(๕)	ค่าเป้าหมาย (๖)				
					๕๙	๖๐	๖๑	๖๒	๖๓
<p>ของผู้ใช้บริการทุกหน่วยงานและนำข้อมูลย้อนกลับมาปรับปรุงแก้ไขการให้บริการ</p> <p>มาตรการที่ ๑๐.๖ พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการ โดยเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารหรือกิจกรรมของมหาวิทยาลัย ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต และออนไลน์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็วและเป็นปัจจุบัน</p> <p>มาตรการที่ ๑๐.๗ จัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารราชการ เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารราชการ ปี ๒๕๕๐</p> <p>มาตรการที่ ๑๐.๘ จัดเวทีประชาพิจารณ์แนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัย โดยกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน ทั้งภาคนักศึกษา บุคลากร ประชาชน องค์กรภาครัฐ และภาคเอกชน</p> <p>มาตรการที่ ๑๐.๙ ส่งเสริมการกระจายอำนาจในการบริหารจัดการอย่างเหมาะสม</p> <p>มาตรการที่ ๑๐.๑๐ สร้างระบบการกลั่นกรองข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของมหาวิทยาลัย อย่างชัดเจนและเหมาะสม</p>									

กลยุทธ์/มาตรการ ของมหาวิทยาลัย(๑)	กลยุทธ์/มาตรการ ของคณะ/หน่วยงาน(๒)	แผนงาน โครงการ ของคณะ/หน่วยงาน(๓)	ตัวชี้วัด ความสำเร็จ (๔)	หน่วย นับ(๕)	ค่าเป้าหมาย (๖)									
					๕๙	๖๐	๖๑	๖๒	๖๓					
<p>มาตรการที่ ๑๐.๑๑ สร้างระบบการรับเรื่องร้องเรียนทั้งจากนักศึกษา บุคลากรภายใน และบุคคลภายนอกอย่างชัดเจน</p> <p>มาตรการที่ ๑๐.๑๒ สร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านสิทธิมนุษยชน</p>														
<p>มาตรการที่ ๑๐.๑๓ มีระบบบริหารงานบุคคลที่มีความเที่ยงตรง และเชื่อถือได้ตามหลักธรรมาภิบาล พัฒนาระบบสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ที่ดี ส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากรทุกประเภทให้ได้รับสิทธิในการพัฒนาตนเองเพื่อความก้าวหน้าตามสายงานที่ปฏิบัติ</p> <p>มาตรการที่ ๑๐.๑๔ ส่งเสริมและพัฒนาระบบการศึกษาต่อของนักศึกษาที่ด้อยโอกาสและ/หรือผู้พิการให้มีโอกาสทางการศึกษา</p>	กลยุทธ์พัฒนาตามหลักการบริหารจัดการธุรกิจด้านภาษาสู่ระดับสากล	<p>2. โครงการพัฒนาอาจารย์เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ</p> <p>3. โครงการพัฒนาทักษะทางวิชาการและวิชาชีพของบุคลากร</p>	<p>2.1 จำนวนอาจารย์ที่ได้รับผลงานทางวิชาการ</p> <p>3.1 ร้อยละของบุคลากรที่ไปพัฒนาด้านวิชาการและวิชาชีพ</p>	<p>คน</p> <p>ร้อยละ</p>	1	1	1	1	1	>80	>80	>80	>80	>80

กลยุทธ์/มาตรการ ของมหาวิทยาลัย(๑)	กลยุทธ์/มาตรการ ของคณะ/หน่วยงาน(๒)	แผนงาน โครงการ ของคณะ/หน่วยงาน(๓)	ตัวชี้วัด ความสำเร็จ (๔)	หน่วย นับ(๕)	ค่าเป้าหมาย (๖)				
					๕๙	๖๐	๖๑	๖๒	๖๓
<p>กลยุทธ์ที่ ๑๑ พัฒนาระบบงบประมาณ การเงินและพัสดุ</p> <p>มาตรการที่ ๑๑.๑ ปรับปรุงระบบการจัดการด้านงบประมาณ การเงินและพัสดุโดยยึดหลักการรักษาวินัยทางการคลังและความถูกต้องตามระเบียบ และเกิดประสิทธิภาพ</p> <p>มาตรการที่ ๑๑.๒ มีระบบตรวจสอบ ติดตามประเมินผล เร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณ ให้เป็นไปตามเป้าหมาย</p>									

แบบสรุปแผนงาน โครงการ ที่รองรับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๓ วิทยาลัยนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน

กลยุทธ์/มาตรการ ของมหาวิทยาลัย(๑)	กลยุทธ์ ของวิทยาลัยนานาชาติ	แผนงาน โครงการ ของวิทยาลัยนานาชาติ	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	หน่วย นับ	ค่าเป้าหมาย				
					๕๙	๖๐	๖๑	๖๒	๖๓
กลยุทธ์ที่ ๑๒ จัดการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลากร นักศึกษา ประชาชนและท้องถิ่นให้มีความพร้อมสู่ ประชาคมอาเซียน มาตรการที่ ๑๒.๑ ส่งเสริมและพัฒนาปรับปรุง หลักสูตร ระยะสั้นและระยะยาว จัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม กับการเป็นประชาคมอาเซียน มาตรการที่ ๑๒.๒ เตรียมความพร้อมให้นักศึกษามี คุณลักษณะที่สอดคล้องกับพลเมืองอาเซียน และสามารถ ประกอบอาชีพเสรีในประชาคมอาเซียน มาตรการที่ ๑๒.๓ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ ประชาชนในท้องถิ่นให้มีความพร้อมในการอยู่ร่วมกันใน ประชาคมอาเซียน	กลยุทธ์พัฒนาให้เป็นแหล่งเรียนรู้ และให้บริการด้านภาษา	1.โครงการพัฒนาศูนย์สอบ มาตรฐานภาษาอังกฤษก่อน สำเร็จการศึกษา	1.1 ร้อยละของ นักศึกษาที่เข้าสอบ ของนักศึกษา ทั้งหมดที่สำเร็จ การศึกษา	ร้อยละ	>50	>60	>70	>80	>90
			1.2 ร้อยละของ นักศึกษาที่สอบผ่าน ระดับมาตรฐานชั้น ต่ำจากจำนวน ทั้งหมดที่เข้าสอบ	ร้อยละ	>60	>70	>80	>90	>90

กลยุทธ์/มาตรการ ของมหาวิทยาลัย(๑)	กลยุทธ์ ของวิทยาลัยนานาชาติ	แผนงาน โครงการ ของวิทยาลัยนานาชาติ	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	หน่วย นับ	ค่าเป้าหมาย				
					๕๙	๖๐	๖๑	๖๒	๖๓
<p>กลยุทธ์ที่ ๑๓ บูรณาการ การจัดการศึกษา วิจัย บริการวิชาการที่เกี่ยวข้องกับประชาคมอาเซียน</p> <p>มาตรการที่ ๑๓.๑ สร้างระบบและกลไกการบูรณาการ องค์ความรู้ร่วมกับหน่วยงานภายใน ภายนอกและ มหาวิทยาลัยในกลุ่มประเทศอาเซียน</p> <p>มาตรการที่ ๑๓.๒ สร้างและพัฒนาฐานข้อมูลองค์ความรู้ สู่สากล</p>	<p>กลยุทธ์จัดการศึกษาเพื่อให้ได้ บัณฑิตที่พึงประสงค์</p>	<p>2. โครงการอบรมภาษาและ วัฒนธรรมไทย</p>	<p>1.1 ร้อยละของ นักศึกษาที่ผ่านการ อบรมภาษาและ วัฒนธรรมไทย</p>	ร้อยละ	>80	>80	>80	>80	>80
			<p>1.2 ร้อยละของ นักศึกษาที่อบรม ภาษาและวัฒนธรรม ไทยในระดับ ปริญญาตรี</p>	ร้อยละ	>10	>15	>15	>15	>20
<p>กลยุทธ์ที่ ๑๔ สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่าง ท้องถิ่น ผู้ประกอบการและอาเซียนในการจัดการศึกษา เรียนรู้วิถีชีวิตและวัฒนธรรมอาเซียน</p> <p>มาตรการที่ ๑๔.๑ ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือในการจัด การศึกษา เรียนรู้วิถีชีวิตและวัฒนธรรมอาเซียนระหว่าง เครือข่ายผู้ประกอบการ ท้องถิ่น และกลุ่มประเทศ อาเซียน</p>	-	-	-	-	-	-	-	-	-